

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. С.З., 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Антонина Д. Динева Николова
като разглежда докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20215500901444 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание по чл. 432, ал. 1 от КЗ вр.с чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът С. С. С. твърди, че на 21.05.2019 г., около 17:10 часа на път III-5007, км. 25, общ. Г., обл. С.З., при управление на л.а. „Опел Астра“ с рег. № СТ 7026 ВН, водачът А. К. А. нарушил правилата за движение по пътищата и блъснал движещия се по пътното платно велосипедист С. С. С.. В резултат на настъпилото произшествие били причинени телесни увреждания на ищеца.

Във връзка с причиняване на процесното ПТП било образувано ДП № 284 ЗМ/709/2019 г. по описа на РУ - К., което към настоящия момент не е приключило с окончателен съдебен акт. Причина за настъпване на ПТП били допуснатите от А. К. А. нарушения на правилата за движение по пътищата. В конкретната ситуация за водача на лекия автомобил били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване правилата за безопасно движение по пътищата. С оглед на изложеното в случая съществувала пряка причинна връзка между деянието на А. А. и настъпилите общественоопасни последици - телесните повреди, причинени на ищеца С. С. С..

Твърди, че за увреждащия л.а „Опел Астра“ с рег. № СТ 7026 ВН, управляван от А. К. А., има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, з.п. ВО/02/119000907141/ 28.03.2019 г. със срок на валидност една година, считано от 28.03.2019 г. до 27.03.2020 г. със ЗД „Б.“АД, гр. С.. По силата на този договор, застрахователят покривал отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, съгласно чл. 492 от

КЗ в размер на 10 000 000 лв., която сума представлявала минималният размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за 2019 г. при едно увредено лице, какъвто бил конкретният случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, пострадалият предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред ЗД „Б.“ АД, получена от застрахователя на 05.07.2019 г., видно от приложената о.р. и представил всички документи, с които разполага. По случая била заведена щета с №1910022501, по която застрахователят отказал плащане на застрахователно обезщетение. С оглед на изложеното, в случая били налице предпоставките за ангажиране отговорността на ЗД „Б.“ АД за причинените неимуществени вреди на ищеца.

Сочи, че при процесното ПТП пострадалият С. С. С. получил следните травматични увреждания: Счупване на носни кости и горна челюст в ляво, избиване на зъб по горна зъбна редица в ляво, мозъчно сътресение със загуба на съзнание, контузия на глава, разкъсно-контузна рана на глава тип „скалп“ и други.

След инцидента на 21.05.2019 г. пострадалият бил приет за лечение в Клиника по неврохирургия към УМБАЛ „П.“ АД, гр. С.З., с оплаквания от главоболие, световъртеж и болки по контузионните места, загубил съзнание за неопределен период от време и с разкъсно-контузна рана по типа скалп, вляво супраорбитално с размер 8 см., с неравни ръбове, обилно кървяща, разкъсно-контузна рана на гърба. Били му извършени клинични прегледи, консултации със специалисти - УНГ - направена тампонада, функционалист, кардиолог, лаборатории и образно-диагностични изследвания, вследствие на които се установило счупване на носни кости и горна челюст вляво, хеморагия във фронталните, максиларните и етмоидалните синуси. Проведено било медикаментозно лечение и съгласно оперативен протокол от 21.05.2019 г. била извършена оперативна интервенция: реплантация на скалп. На 25.05.2019 г. пострадалият бил изписан с окончателна диагноза: Contusio capitis Commotio cerebri VLC capitis/scalp/reg.supraorbitalis sin. На 07.06.2019 г. пострадалият бил прегледан от специалист по съдебна медицина, съгласно Съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 81-1/2019 г. При извършения преглед му била поставена диагноза: Контузия на глава, мозъчно сътресение, разкъсно-контузна рана на глава тип „скалп“, счупване на носни кости и горна челюст в ляво, избиване на зъб по горна зъбна редица в ляво, като било установено, че счупване на горната челюст вляво представлявало счупване на челюст, при което се затруднявало дъвченето и говоренето за срок, по-дълъг от 30 дни.

Твърди, че в резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП, С. С. С. търпял силни болки и много страдания. Възстановяването от получените при процесното ПТП увреждания продължавало и към настоящия момент, не се чувствал добре физически и емоционално. Вследствие на

инцидента пострадалият получил множество контузии и охлузвания по тялото и крайниците. За времето на възстановяването си пострадалият разчитал изцяло на помощ от близките си. Преди процесното ПТП ищецът бил в отлично здравословно състояние, бил изключително активен мъж, нямал здравословни оплаквания, но след инцидента животът му напълно се променил. Изпитвал цялостен дискомфорт, вследствие на получените травми, както и последващи болки, които продължавали и към настоящия момент, за дълго време бил напрегнат, с нарушения на съня, като не бил в състояние да се натоварва психически и физически. Освен болките ищецът изживял и силен стрес при процесния пътен инцидент, който щял да остане за цял живот в неговото съзнание.

Счита, че причинените неудобства, болки и страдания на пострадалия следвало да бъдат компенсирани. Безспорно неимуществените вреди имали по-голямо значение и се оценявали по-високо. Паричното обезщетение не можело да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заличаване на неблагоприятните последици от претърпените телесни увреждания. Обезщетението за неимуществени вреди имало за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания, неудобства и изобщо нематериалните последици от извършеното престъпление.

Сочи, че вредите на ищеца били в резултат на виновното поведение на водача на увреждащия автомобил А. К. А., а за причинените от него вреди отговарял ответникът по делото ЗД „Б.” АД, гр. С.. Съгласно чл. 432 от КЗ увреденият имал право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, поради което за ищеца бил налице правен интерес да иска от съда определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените му имуществени и неимуществени вреди. Предявеният иск бил съобразен от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки и страдания от причинените телесни увреждания, а от друга страна с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО за 2019 г. и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Предвид изложеното, моли съда да осъди ответника ЗД „Б.” АД, гр. С. да заплати на ищеца С. С. С. обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и стрес вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП в размер на 15 000 лв., частичен иск от 60 000 лв., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди.

Претендира законна лихва върху сумата, считано от 28.05.2019 г. - датата на която изтича срока по чл. 429, ал. 3 от КЗ, вр с. чл. 430, ал. 1 от КЗ до окончателното изплащане.

Моли да бъдат присъдени направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА с ДДС, като моли настоящата молба да бъде считана за списък на разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника ЗД „Б.“ АД, чрез адв. П. П., с който заявява, че счита подадената искова молба за нередовна, а предявеният иск по същество неоснователен, необоснован, недоказан и прекомерно завишен по размер, поради което оспорва изцяло ищцовата претенция както по основание, така и по размер, както и изложените в исковата молба твърдения и наведени обстоятелства.

Ответникът оспорва изцяло ищцовата претенция, както по основание, така и по размер, както и изложените в исковата молба твърдения и наведени обстоятелства.

Счита предявения иск за неоснователен, необоснован и недоказан, прекомерно завишен по размер, поради следните съображения:

Твърди, че представляваното ответното дружество не било дало повод за завеждане на настоящото дело и не му е била дадена възможност да определи и изплати застрахователно обезщетение. Увреденото лице - ищец по делото - С. С. С., не изпълнил посочените в чл. 498, ал. 2 КЗ свои задължения - да представи на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач документите, с които разполага и които били свързани със застрахователното събитие и причинените вреди. Във връзка с твърдяното от ищеца ПТП, настъпило на 21.05.2019 год. на път III-5007, км 25, община Г., област С.З., при застрахователното дружество и по подадено от ищеца заявление за изплащане на застрахователно обезщетение била образувана застрахователна преписка - щета № 1910022501. С предявената извънсъдебно претенция на застрахователното дружество не бил представен нито един документ, установяващ виновността на някой от водачите на участващите в ПТП автомобили. В тази връзка, с писмо изх. № НЩ 5699 от 22.07.2019 год. ответното дружество поискало от ищеца да представи влязъл в сила акт, доказващ виновността на водач, управлявал МПС, застраховано в застрахователно дружество „Б.“ АД, автотехническа и медицинска експертизи, протокол за оглед, медицински документи, разходни документи обосноваващи претенцията за претърпени имуществени вреди. Исканите от застрахователя документи не били представени от ищеца по образуваната преписка и по този начин увреденото лице не било изпълнило визираните в чл. 498, ал. 2 от КЗ свои задължения. Непредставянето на горепосочените документи попречило на застрахователя да определи и изплати застрахователно обезщетение. С предявената искова молба, по повод на която било образувано настоящото производство, отново не били представени доказателства, безпротиворечиво установяващи виновността на водача на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № СТ 70 26 ВН - А. К. А. и въобще на водач на МПС, застраховано в ЗД „Б.“ АД.

Предвид гореизложеното, счита, че в конкретния случай, не е установена и доказана виновността на водач, управлявал участващо в ПТП МПС и застраховано при ответното застрахователно дружество. В исковата молба формално било посочено, че при процесното ПТП за водача на лекия автомобил били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване правилата за безопасно движение по пътищата. Не ставало ясно, обаче, кой точно закон се има предвид и най-вече не ставало ясно кои конкретни законови правила ищецът счита, че водачът на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № СТ 70 26 ВН - А. К. А. е нарушил виновно, за да се стигне до настъпване на твърдяното ПТП.

Оспорва твърдението, че в резултат на осъществяване механизма на пътнотранспортно произшествие от 21.05.2019 год., на ищеца било причинени описаните в исковата молба травматични увреждания и възникнали заявените от него неимуществени вреди или ако са възникнали, то те не обосновавали размера на исковата претенция.

Оспорва твърдените с исковата молба травми, получени от ищеца като вид, характер и обем, като оспорва и твърденията за тяхната продължителност - представените медицински документи не обосновавали нито твърдените неимуществени вреди, нито искания размер на обезщетение за тях. Не били налице медицински документи, обвързани с проследяване на здравословното състояние на пострадалия, както и документи относно възстановителните и рехабилитационни процеси. Оспорва твърденията за интензитет и проявлението на настъпилите неимуществени вреди, твърденията за периода, през който са търпени, като оспорва и твърдението за настъпване на такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция.

Оспорва изцяло твърдението на ищеца, че в резултат на ПТП от 21.05.2019 год. е получил счупване на носни кости и горна челюст в ляво, избиване на зъб по горна зъбна редица в ляво, мозъчно сътресение със загуба на съзнание, контузия на глава, разкъсно-контузн яна на глава тип „скалп“. Описаните увреждания били заявени от ищеца, позовавайки се на Съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 81-1/2019год., издадено въз основа на Епикриза ИЗ № 10668/2020год., издадена от Клиника по неврохирургия към УМБАЛ „П.“ АД - С.З.. От последната било видно, че пациентът се оплаквал от главоболие, световъртеж и болки по контузионните места, без да се пояснява кои се има предвид, а от соматичния статус на ищеца била установена разкъсно-контузна рана на главата тип „скалп“, която била хирургично обработена. По отношение на всички други оплаквания било предприето единствено медикаментозно лечение без да са извършвани хирургични или други интервенции. От епикризата се виждало, че пострадалият имал кратък петдневен болничен престой, изписан в подобро общо състояние, с отшумели оплаквания и с подобрен соматичен и неврологичен статус. С исковата молба не били представени други медицински документи за допълнително лечение, допълнителна

медикаментозна терапия или възстановяване на ищеца, които да обосновават претендирания размер за неимуществени вреди. Изложеното давало повод да се твърди, че липсвала каквато и да било пряка причинно- следствена връзка между посочените в исковата молба телесни увреждания и факта, те да са получени от евентуално виновно поведение на водача на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № СТ 70 26 ВН - А. К. А.. Намира, че избиването на зъб по горна зъбна редица в ляво не се намирало в пряка причинна връзка с настъпилото ПТП от 21.05.2019 год. Липсвали каквито и да било документи от стоматолог, удостоверяващи и проследяващи зъбния статус на ищеца, от които да може с категоричност да се твърди кои зъби са били налице преди пътния инцидент и кои са били травмирани. Счита, че ако все пак от процесното ПТП имало настъпили телесни увреждания, то те не били в претендирания обем, вид и характер.

Оспорва твърдението, че в резултат от настъпилото пътнo-транспортно произшествие ищецът изпитвал болки и страдания от психологически характер. Липсвали доказателства в тази насока.

Твърди, че процесното ПТП не било настъпило по описания в исковата молба начин.

С предявената искова молба, по повод на която било образувано настоящото производство, не били представени доказателства (влязъл в сила съдебен акт или влязло в сила наказателно постановление), установяващи виновността на водача на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № СТ 70 26 ВН - А. К. А. и въобще на водач на МПС, застраховано в ЗД „Б.“АД. По тези причини, счита, че в конкретния случай, не била установена и доказана виновността на водач, управлявал участващо в ПТП МПС и застраховано при ответното застрахователно дружество. Във връзка с това, оспорва механизма на ПТП и виновността на водача А. К. А..

Оспорва твърдението за изключителна вина на водача на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № СТ 70 26 ВН - А. К. А. за настъпването на твърдените в производството неимуществени вреди, като навежда довод за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия С. С. С., изразяващо се в промяна движението на велосипеда - навлизане в лентата за насрещно движение, след като не е спазил изискването да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, нарушения по чл. 80 и чл. 16 ЗДвП, с което поведение сам ищецът се е поставил в риск.

С оглед горното, твърди съпричиняване на вредоносния резултат от страна на С. С. С. като поддържа, че причина за настъпване на телесните му увреждания било негово виновно нарушение на разпоредбите на Закона за движение по пътищата. Твърди, че ищецът С. С. при управление на велосипед (§ 6, т. 19 ДР на ЗДвП -“Велосипед“ е пътнo превозно средство най-малко с две колела, което се привежда в движение с мускулната сила на лицето, което го управлява, с изключение на инвалидните колички) не е спазил императивното изискване на чл. 80, т. 2 ЗДвП, която норма задължава

водачът на велосипед да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, в резултат на което на платно за движение с две пътни ленти, навлязъл и се движил в лентата за насрещно движение, с което си поведение не спазил чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП. Ако С. С. С. бил спазил изискването на Закона за движение по пътищата да се движи най-близо до дясната граница на платното за движение и да не навлиза в лентата за насрещно движение, не би се стигнало до настъпване на вредоносния резултат или дори да бе настъпила вреда, тя не би довела до твърдените в исковата молба телесни увреждания. Съпричиняването от негова страна било в пряка причинно-следствена връзка с тежестта на получените увреждания. Описаните в исковата молба телесни увреждания били получени изцяло в резултат на обстоятелството, че пострадалият навлязъл с велосипеда си в лентата за насрещно движение, като бил длъжен да се движи най-близо до дясната граница на платното за движение, при което бил ударен от насрещно движещ се автомобил, в резултат на което са настъпили телесните увреждания по ищеца. Описаните действия на ищеца касаели поемането на предвидим и реално очакван риск, или неговото неоправдано игнориране, като това поведение на пострадалия съставлявало обективен принос, който бил противоположен и бил в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, последица от реализираното пътно-транспортно произшествие. Всеки водач на велосипед, който бил ППС по смисъла на ЗДвП и участник в движението по пътищата, следвало да вземе мерки за собствената си безопасност, като спази задължението си да се движи най-близо до дясната граница на платното за движение и да не навлиза в лентата за насрещно движение, за което носел самостоятелна административнонаказателна отговорност по ЗДвП. В тази връзка поддържа, че травмите на С. С. С. са настъпили като резултат от неговото собствено виновно поведение. Движението най-близо до дясната граница на платното за движение и ненавлизането в лентата за несрещно движение би осуетило изцяло настъпването на претърпените вследствие на ПТП телесни увреждания или би ограничило до голяма степен настъпването на телесните увреждания.

Посочените обстоятелства счита, че осъществяват, както от правна, така и от фактическа страна, състава на съпричиняване на вредоносния резултат по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД и същото следвало да се отчете от съда при постановяване на решението по съществото на спора, дотолкова, доколкото то рефлектира върху обема на отговорността на ответника.

Сочи, че съгласно практиката на ВКС, обективизирана в постановените по реда на чл. 290 ГПК решения № 159 от 24.11.2010 г. по т.д. № 1117/2009г на II т.о. и № 98 от 08.07.2010 г. по т.д. № 942/2009 г. на II т.о., принос за настъпване на увреждането е налице, когато пострадалото лице със своето поведение е създавало предпоставки за настъпването на вредите или е допринесло за механизма на увреждането. За съпричиняването е без значение дали пострадалият е действал виновно.

Поради горните доводи счита, че са налице основания за намаляване на

обезщетението на ищеца поради съпричиняване на настъпилите вредни последици, като обезщетението следвало да бъде определено при условията на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Намаляването следвало да бъде извършено въз основа на комплексна оценка, включваща степента на каузалното действие на деянието на пострадалия, степента на неговата обективна вредоносност, тежестта на правонарушението, тъй като деянието на пострадалия в настоящия случай било противоправно и степента на неговата вина.

Оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди, като счита същия за недължим, респ. за прекомерен и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 ЗЗД. Счита, че предявената по настоящото дело претенция за неимуществени вреди била завишена с оглед обществените критерии за справедливост и обстоятелствата, при които настъпило твърдяното ПТП. Обезщетението, което се претендирано, не отговаряло на действителната вреда, като било прекомерно и не се подкрепяло от фактическата обстановка, представените доказателства по делото и не съответствало с изискването за справедливост, заложен в чл. 52 ЗЗД, трайната съдебна практика (ППВС №4/1968г) и неблагоприятните последици от настъпилото пътнотранспортно произшествие за ищеца. Разпоредбата на чл. 52 ЗЗД предвиждала, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Законът давал възможност на увредения да получи удовлетворение в пари щом друго възмездие не може да получи, стига вредата му да била действителна и сериозна. При определяне на обезщетението съдът следвало да отчете още един фактор, а именно - конкретните икономически условия към момента на увреждането (решение на ВКС 83-2009-11 т.о. по търговско дело 795/2008г и решение 1-2012-11 на т.о. по търговско дело 299/2011 г, с което ВКС се е произнесъл с решение постановено по реда на чл. 290 ГПК). С оглед твърденията по основанията на предявената претенция и предвид приложените доказателства поддържа, че претендираната от ищеца парична сума за обезщетение за причинени неимуществени вреди е в изключително завишен размер, за да доведе до репарирание на нематериални вреди в техния действителен размер, каквото е изискването на закона.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

На самостоятелно основание оспорва началния момент, от който се претендира лихвата - от 28.05.2019 год. - датата, на която, според ищеца, изтича срока по чл. 429, ал. 3 КЗ, вр. с чл. 430, ал. 1 КЗ. В тази връзка посочва, че когато увреденият не е изпълнил задължението си да уведоми застрахователя за причинените вреди и не е потърсил по извънсъдебен ред доброволно уреждане на спора, изпада в забава в качеството си на кредитор, което от своя страна освобождава длъжника (застрахователя) от последиците от неговата забава. Същото важало и когато претендиращият застрахователно обезщетение не е предоставил всички необходими документи, въз основа на

които застрахователят да прецени всички релевантни за случая обстоятелства. В конкретния случай дружеството било сезирано с искане за изплащане на застрахователно обезщетение с писмена застрахователна претенция. Тъй като същата не била придружена от всички документи, имащи значение за установяване на основателността на претенциите, от ищеца било изискано да представи допълнителни документи - влязъл в сила акт, доказващ виновността на водача, управлявал МПС, застраховано в Застрахователно дружество „Б.” АД, автотехническа и медицинска експертизи, протокол за оглед, медицински документи, разходни документи, обосноваващи претенцията за претърпени имуществени вреди. Такива документи не били представени. Непредставянето на горепосочените документи попретило на застрахователя да определи и изплати застрахователно обезщетение. Счита, че при евентуална основателност на исковата претенция, лихва би могла да се претендира от датата на завеждане на исковата молба пред съда.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявения от С. С. С. иск за претърпени неимуществени вреди като неоснователен и недоказан.

Алтернативно, моли в случай, че съдът счете за основателна исковата претенция на ищеца, то да намали размера на претендираното обезщетение, тъй като претендираният размер не кореспондира с принципа на справедливостта и установената съдебна практика и не се доказват твърденията за претърпени в исковата молба травми от ищеца. Ако все пак настоящия съдебен състав, намери за установено наличието на твърденията неимуществени вреди, моли да определи размера на дължимото обезщетение, като се съобрази с принципа на съразмерност и справедливост, заложен в чл.52 ЗЗД, както и с разпоредбата на чл.51, ал. 2 ЗЗД и вземе предвид съпричиняването от страна на ищеца.

Моли да бъде осъден С. С. С. да заплати на Застрахователно акционерно дружество „Б.” АД всички съдебни и деловодни разноски, в това число и адвокатски хонорар.

Моли, в случай, че съдът частично уважи исковите претенции, да бъдат присъдени съдебни и деловодни разноски, в това число и адвокатски хонорар, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Претендира направените разноски по делото, включително и за адвокатско възнаграждение.

С определение от 08.11.2021 г. по гр.д. № 751/2020 г. по описа на РС – К. е допуснато изменение досежно размера на предявения частичен иск от 15 000 лева обезщетение за неимуществени вреди на 50 000 лева, като частичен от 60 000 лева, като делото е прекратено и е изпратено по подсъдност на ОС – С.З..

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните

намира за установено следното:

На 21.05.2019 г., около 17:10 часа на път III-5007, км. 25, общ. Г., обл. С.З., при управление на л.а. „Опел Астра“ с рег. № СТ 7026 ВН, водачът А. К. А. е нарушил правилата за движение по пътищата и блъснал движещия се по пътното платно велосипедист С. С. С.-ищец по делото. В резултат на настъпилото произшествие били причинени телесни увреждания на ищеца.

За процесното ПТП е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 12 от РУ „Полиция“- К., а по отношение на водача е образувано ДП № 2843М-709/2019 г., което не е приключило към настоящия момент.

Не се оспорва, че за л.а „Опел Астра“ с рег. № СТ 7026 ВН, управляван от А. К. А., е била сключена застраховка „Гражданска отговорност“, з.п. ВО/02/119000907141/ 28.03.2019 г. със срок на валидност една година, считано от 28.03.2019 г. до 27.03.2020 г. със ЗД „Б.“АД, гр. С..

В изпълнение разпоредбата на чл.380 от КЗ, ищецът е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение пред ЗД „Б.“АД, гр. С., получена от застрахователя на 05.07.2019 г., видно от известие за доставяне № ИД PS 6100 00FU67 А, по която е образувана щета №1910022501.

От писмо №5699/22.07.2019 г. се установява, че ЗД „Б.“АД, гр. С. е изискал допълнително документи. Не се оспорва обстоятелството, че към настоящия момент ответникът не е заплатил обезщетение на ищеца по заведената щета.

По делото са представени медицински документи – епикриза на Клиника по неврохирургия на УМБАЛ „П.“ и съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 81-І/2019 г. От епикризата се установява състоянието на ищеца веднага след претърпяното ПТП, уврежданията, които е претърпял, както и направените медицински изследвания. От съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 81-І/2019 г. се установяват подробно претърпените от ищеца травматични увреждания, които са описани подробно от съдебния лекар, издал СМУ.

Обстоятелствата, свързани с механизма на процесното ПТП и настъпилите вследствие на него травматични увреждания за ищеца се установяват от назначените и приети експертизи по делото - съдебномедицинска и автотехническа експертиза, както и повторна съдебномедицинска и повторна автотехническа експертиза.

И от двете назначени автотехнически експертизи се установява идентичен механизъм на процесното ПТП. Съдът възприема констатациите и заключението на първоначалната съдебна автотехническа експертиза, изготвена от инж. Х.. Същата е компетентно изготвена, мотивирана, изложението е ясно и недвусмислено, а експертните изводи-категорично изложени и мотивирани, поради което и настоящият състав на съда обосновава фактическите и правни изводи на базата на това заключение.

Именно констатациите и изводите на това заключение се коментират от съда и по-долу в настоящото изложение.

На 21.05.2019 год. около 17.00 часа по третокласен път - III - 5007, км. 24 800, свързващ разклона за гр. Г. с гр. Н., е настъпило ПТП между лек автомобил "Опел" Астра с рег. № СТ 70 26 ВН, управляван от А. А. и велосипед "Kalkhoff", управляван от С. С., ищец по делото.

Водачът на л.а. "Опел" Астра с рег. № СТ 70 26 ВН - А. А. се е движил в посока север-юг по описания път, а водачът на велосипеда - С. С. се е движил в посока юг- север по същия път.

Между лек автомобил "Опел" Астра с рег. № СТ 70 26 ВН, управляван от А. А. и велосипеда, управляван от С. С. преди настъпването на сблъсъка е нямало зрителни прегради или намалена видимост, които да им пречат взаимно да се възприемат.

Според първоначалната атвотехническа експертиза, изготвена от инж.Х., първоначалният контакт на л.а. и велосипеда е с предната лява част на предната броня на л.а. с предната капла, предна част на рамката на велосипеда и десен педал, като велосипедът е разположен косо спрямо автомобила.

След това водачът на велосипеда попада в лявата част на предния капак и калник, като главата и рамото му контактуват с лявата част на предното панорамно стъкло, като при равно закъснително движение на л.а. е носен определено разстояние на калника и капака, като в даден момент водачът изпада на терена, където е описано петното с червеникаво-кафяв цвят със средна широчина 0.18 м. /№ 9 на приложената скица/, велосипедът заема положението, намерен след ПТП /№ 10 на приложената скица/.

След завъртането на велосипеда вследствие на кинетичната енергия, има вторичен контакт на задната част на велосипеда с предната лява врата, вследствие на този контакт на пътното платно изпада парчето от заден калник със светлоотразителен елемент и сив цвят, като това парче е с дадена кинетична енергия и същото се премества по посоката на движение на л.а.

Видно от експертизата, мястото на сблъсъка /удара се намира в лентата, предназначена за движение на л.а. "Опел" Астра на път III -5007, км. 24 800 и спрямо междинния ориентир /О/ се намира на 30.00 м. северно и на 2.45 м.източно.

Мястото на сблъсъка е обозначено на приложената мащабна скица към експертното заключение с МУ.

Скоростта на движение на л.а. "Опел" Астра с рег. № СТ 70 26 ВН, управляван от А. А. преди настъпването на сблъсъка и в момента на сблъсъка е равна на $V_a = 72.29$ км/ч.

Скоростта на движение на велосипеда, управляван от С. С. преди настъпването на сблъсъка и в момента на сблъсъка е равна на 19.00 км/ч.

Водача на лекия автомобил ""Опел" Астра, е нямал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП при конкретните пътни

условия.

От техническа гледна точка водача на велосипеда е имал възможност да не допусне настъпването на ПТП, като не напуска своята лента за движение и не предприема маневрата за завиване на ляво, преди да се размине с насрещно движещият се л.а. "Опел" Астра.

Техническата причина за настъпване на ПТП е че, водача на велосипеда е предприел маневрата за завиване на ляво, без да се съобрази с насрещно приближаващият се л.а. "Опел" Астра, навлязъл е в лентата предназначена за движение на л.а. и в следствие на това е настъпило ПТП.

Видно от експертизата, водачът на лекия автомобил "Опел" Астра не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП при конкретните пътни условия.

От техническа гледна точка водачът на велосипеда е имал възможност да не допусне настъпването на ПТП, като не напуска своята лента за движение и не предприема маневрата за завиване на ляво, преди да се размине с насрещно движещият се л.а. "Опел" Астра.

Техническата причина за настъпване на ПТП е, че водачът на велосипеда е предприел маневрата за завиване на ляво, без да се съобрази с насрещно приближаващият се л.а. "Опел" Астра, навлязъл е в лентата, предназначена за движение на л.а. и вследствие на това е настъпило ПТП.

Лекият автомобил се е движил в предназначената за него лента от север на юг и непосредствено преди сблъсъка/в момента на сблъсъка/ е завил на дясно по посоката си на движение, което е видно от двете дъгообразни следи оставени по западния затревен банкет на пътя.

От техническа гледна точка сблъсъкът е настъпил на асфалтовото пътно платно, преди велосипедът, управляван от С. С., да навлезе на черния път.

Видно от експертизата, лекият автомобил "Опел" Астра се е движил съгласно изискванията, в предназначената за него лента, не се е появил от някъде или зад някакво препятствие и да е станал опасност за ПТП. Същият се е движил, съгласно изискванията за безопасно движение по пътищата - в предназначената за него лента. От техническа гледна точка действията на водача на лек автомобил "Опел" Астра с рег. № СТ 70 26 ВН са били правилни и същият не е имал възможност да избегне настъпването на ПТП.

Водачът на велосипеда е напуснал своята лента /източната/ за движение и е предприел маневрата за завиване наляво към черния път преди сблъсъка.

В случая от техническа гледна точка водачът на велосипеда е следвало да не напуска предназначената за него лента /източната/ и да не предприема маневрата завиване наляво към черния път. След като се размине с насрещно движещият се л.а. "Опел" Астра, който в случая има предимство при движението си, е трябвало да извърши тази маневра завиване наляво.

Водачът на велосипеда е напуснал своята лента /източната/ за движение и е предприел маневрата завиване наляво към черния път преди сблъсъка и по

този начин е попаднал в опасната зона на движение/спиране на л.а. "Опел" Астра.

Експертът е категоричен, че техническата причина за настъпване на ПТП е, че водачът на велосипеда е предприел маневрата завиване наляво, без да се съобрази с насрещно приближаващият се л.а. "Опел" Астра, навлязъл е в лентата, предназначена за движение на л.а. и вследствие на това е настъпило ПТП. От техническа гледна точка водачът на велосипеда е следвало да не напуска предназначената за него лента /източната/ и да предприеме маневрата завиване наляво към черния път, след като се размине с насрещно движещият се л.а. "Опел" Астра.

Вещото лице уточнява в съдебно заседание, че черният път спрямо асфалтовия е кос, а не успореден, което е отразено и в протокола за оглед на местопроизшествието и отговаря на въпроса защо мястото на удара е на пътното платно. Сблъсъкът е на пътното платно в дясната лента за движение на л.а. „Опел“ и заради това всички веществени доказателства са вляво изпаднали по хода на движението или две от тях са изпаднали на линията на следата, оставена от левите колела, това е № 5 на скицата. Мястото на удара е станало в обратна посока от началото на следите - № 4 и 5 на скицата.

Съдът изцяло възприема заключението на съдебната автотехническа експертиза, тъй като е мотивирано, компетентно и изготвено на базата на всички събрани по делото доказателства.

С оглед установяване на получените вследствие процесното ПТП телесни увреждания от ищеца по делото е назначена и съдебно-медицинска експертиза.

От заключението ѝ се установява, че ищецът е получил следните травматични увреди: Контузио капитис, Коммоцио церебри, Вулнус лацеро-контузум капитис/скалп/регио супраорбиталис синистри, Фрактура на носни кости, Фрактура максиле/горна челюст/синистри, Хемосинус фронталис; хемосинус максиларис; хемосинус етмоидалис син.

Видно от експертизата, изготвена от д-р С., ортопед травматолог, на 21.05.2019 г. под локална анестезия е извършена оперативна интервенция - реимплантация скалпи. При тилен лег, под локална анестезия след щателно почистване на оперативното поле, раните са ревизирани. След проведената медикаментозна терапия и оперативно лечение състоянието на ищеца се подобрило. Следоперативният период протекъл гладко, раната зараствала първично. При оценено подобрене на соматичния и неврологичен статус на 25.05.2019 г. ищецът е дехоспитализиран.

Според експерта, по делото липсва медицинска документация за продължаващо лечение и за извършени контролни прегледи. Няма документация и за това колко време е продължил оздравителния процес по отделно за всяка една травма. По отношение на контузията на главата, експертът проема, че е лека телесна повреда, неизискваща специализирано лечение. Посочено е от експерта, че мозъчното коммоцио се доказва само от

специалист неврохирург или невролог. То е вписано в епикризата, издадена от КНХ при УМБАЛ-С.З. и представлява временно разстройство на здравето, което може да бъде опасно за живота, в зависимост от степента на засягане на мозъчната тъкан. В случая нямаме данни за какъв период от време е загубата на съзнание. Успоредно с това при постъпване в болницата ищецът се е оплакал от главоболие, световъртеж и болки по контузионните места. Разкъсно - контузната рана, обработена хирургически в деня на получаването ѝ, е зараснала без усложнения. Оздравителният период по отношение на нея е около 10-14 дни. Счупването на носните кости е неприятна травма поради продължителното кървене, но независимо от това опитът за репозиция е добре да се осъществи през първото или второто денонощие. Така е постъпено и в конкретния случай с ищеца и е наложена тампонада. Зарастването на носните кости е за срок от 2-3 седмици и това определя тази травма като временно разстройство на здравето, неопасно за живота, но съпроводено с болка и страдания. Счупването на горната челюст в лявата ѝ половина е свързано със затруднение в дъвчене, говорене, съпроводено е с болка и страдание за период повече от 30 дни. Локалните кръвоизливи във фронталния, максиларния и етмоидалния синус са съпроводени с главоболие, затрудняване на дишането през носа, свързано е с дискомфорт и страдание и е с период на оздравяване от 3 седмици.

При осъществения клиничен преглед на 07.01.2021 г. експертът е установил, че ищецът С. С. С. с ЕГН ***** е възстановен напълно от травмите, получени при ПТП на 21.05.2019 г. Съобщил е, че неколккратно е получил гърчоподобни състояния /по описание на майката/. Няма данни за правени КАТ изследвания, енцефалограми или други, които доказват наличието на припадъци. Няма представени листи за извършени амбулаторни прегледи при специалист невролог.

По отношение на травмите на фронталния, максиларния и етмоидалния синус няма оплаквания.

От счупването на горната челюст няма следи, няма остатъчни деформации, няма дефицити в дъвкателния процес.

По отношение счупването на носните кости от 2019 г. няма остатъчна деформация. Горните дихателните пътища са нормално проходими.

Според експерта, контузията на главата е лека травма, характеризираща се с локална болка или общо главоболие, което продължава от 2-3 дни до 7 дни. То е предизвикано от удар на главата в твърда повърхност или ръб от външния корпус на лекия автомобил.

Мозъчното комозио е резултат от степенувано по-силен удар на главата в твърдо тяло или повърхност. То може да се прояви с краткотрайна или подълготрайна загуба на съзнание. В този смисъл то може да представлява временна опасност за живота, в зависимост от степента на увреждане на мозъчната тъкан.

Разкъсно-контузната рана на супраорбиталната зона с дължина 8 см,

лекувана хирургически с тоалет и шев е травма възстановяема за 10-14 дни.

Счупването на носните кости, лекувано с репозиция и тампонада е с период на възстановяване 2-3 седмици и е временно разстройство на здравето, неопасно за живота, но се характеризира с болка и страдание. Тази травматична увреда вероятно се е получила при удара в предното панорамно стъкло.

Счупването на горната челюст в лявата и половина е придружено със затруднение при дъвчене и говорене, характеризира се с болка и страдание за целия оздравителен/възстановителен период, който е повече от 30-45 дни. Счупването на горната челюст в лявата и половина, най-вероятно е от удар в ръб на панорамното стъкло или при удара в страничното огледало при падането към асфалта.

Локалните кръвоизливи във фронталния максиларния и етмоидалния синус са съпроводени с главоболие, затрудняване на дишането през носа, свързано е с дискомфорт и страдание, и е с период на оздравяване от 3 седмици. Те са получени при удара на главата на ищеца в твърда повърхност или ръб от външните части на лекия автомобил.

Експертът не се е ангажира с точен отговор - кой точно зъб по горната зъбна редица, в ляво, е избит и дали избиването се намира в причинна връзка с ПТП от 21.05.2019 г., тъй като в медицинската документация по делото няма данни от лекар - специалист по стоматология/дентален лекар/, които да свързват избиването на зъб с процесното ПТП.

По делото е назначена и повторна съдебно-медицинска експертиза, изготвена от специалист неврохирург във връзка с оспорване на част от констатациите и изводите на първоначалната експертиза от страна на ищеца. От заключението ѝ се установява, че С. С. С. е получил при процесното ПТП следните травматични и неврологични увреждания: Контузия на главата, Разкъсно контузна рана на главата тип „скалп" в ляво супраорбитално с р-р 8см в/Фрактура/счупване/ на носни кости с разместване, Фрактура на максилата /счупване на горна челюст/ Фрактура от 1 тип по Le Fort (фрактура на Guérin, транзверзална максиларна фрактура), Хемосинус фронталис/кръвоизлив в челен синус/, Хемосинус максиларис/кръвоизлив в горночелюстен синус/, Хемосинус етмоидалис/кръвоизлив в етмоидалният синус-околоносен/, Контузия на дясно рамо, Разкъсно контузна рана на гърба, Избиване на зъб горна лява редица и луксиране с опадване на останалите на базата на Фрактура от 1 тип по Le Fort (фрактура на Guérin, транзверзална максиларна фрактура), Мозъчно сътресение без установена загуба на съзнание.

Видно от експертизата, контузията на главата е временно разстройство на здравето без опасност за живота. Период на оздравяване до 1 седмица.

Разкъсно контузната рана на главата тип „скалп" в ляво супраорбитално с р-р 8см е временно разстройство на здравето без опасност за живота.

Период на оздравяване до 2 седмици.

Фрактура/счупване/ на носни кости с разместване. Извършена тампонада. Период на възстановяване до 3 седмици. Временно разстройство на здравето, придружено с болки и страдания и временно затруднения на дишането. Без опасност за живота.

Фрактура на максилата /счупване на горна челюст/вляво и дясно. Фрактура от I тип по Le Fort (фрактура на Guérin, транзверзална максиларна фрактура). Увредата е с временно разстройство на здравето, без опасност за живота. Придружено с болки и страдания и нарушена дъвкателната и говорна функция. Периодът на възстановяване е до 3 месеца.

Хемосинус фронталис /кръвоизлив в челен синус/. Увреждането е временно разстройство на здравето без опасност за живота. Придружено с болки и страдания /главоболие/, затруднено носово дишане. Период на оздравяване до 30 дни.

Хемосинус максиларис /кръвоизлив в горночелюстен синус/ Увреждането е временно разстройство на здравето без опасност за живота. Придружено с болки и страдания/главоболие/, затруднено дишане. Период на оздравяване до 30 дни.

Хемосинус етмоидалис /кръвоизлив в околоносният етмоидален синус/ Увреждането е временно разстройство на здравето без опасност за живота. Придружено с болки и страдания/главоболие/, затруднено дишане. Период на оздравяване до 30 дни.

Контузия на дясно рамо. Увреждането е с временно разстройство на здравето без опасност за живота. Временно затрудняващо движението в дясната раменна става на ръката за времето от 2 седмици.

Разкъсно контузна рана на гърба. Увреда с възстановяване до 2 седмици.

Избиване на зъб горна лява редица и луксиране на останалите. Увреждането е разстройство на здравето с трайно нарушаване на дъвкателните функции на пострадалия. Липсва самостоятелен период на възстановяване за тази възраст до поставяне на изкуствено протезиращо средство./доказване само с документ от стоматолог, какъвто не бе представен/.

Мозъчно сътресение - при протичане на сътресението без кома, същото е с характер на временно разстройство на здравето без опасност за живота. Период на възстановяване до 4 седмици.

В този случай след травмата има обърканост, липса за ориентация за време и място/"автобуса ме блъсна" това съобщава той на водача на автомобила. Ретроградната амнезия/липса на спомен за места, действия и факти/след инцидента е характерен симптом за мозъчното сътресение. Ако пострадалият е имал антероградна амнезия/ загуба на спомен и събития преди травмата/това е един от белезите за мозъчна контузия. Той има подробен

спомен до момента на инцидента, което показва, според експерта, липса на мозъчна контузия.

Според експерта, състоянието на ищеца в момента е следното:

Контузията на главата е напълно отзвучала.

Разкъсно контузна рана на главата тип „скалп“ в ляво супраорбитално с р-р 8см напълно оздравяла.

Фрактура/счупване/ на носни кости с разместване е напълно оздравяла. Фрактура на максилата /счупване на горна челюст/ алвеоларен гребен-тип Льо Форт I напълно оздравяла.

Хемосинус фронталис/кръвоизлив в челен синус/ напълно отзвучал. Хемосинус максиларис/кръвоизлив в горночелюстен синус/ напълно отзвучал.

Хемосинус етмоидалис/кръвоизлив в етмоидалният синус/напълно отзвучал.

Контузия на дясно рамо напълно оздравяла.

Разкъсно контузна рана на гърба напълно оздравяла.

Избиване на зъб не възстановен /доказване с документ от стоматолог, непредставен на експертизата и луксация с спонтанна екстракция на останалите на базата на Фрактурата на горна челюст тип Льо Форт I/.

Мозъчно сътресение напълно отзвучало.

Установените данни за невралгия на троичният нерв/невралгия нервус тригемини синистра/ е вследствие на челната травма в областта на главата и наличието след травмата на кръв в челният синус, горночелюстната фрактура и „скалповата рана“ / в областта на инервация на супраорбиталният клон на троичният нерв/. Тя е хронифицирала, доста упорита и трудно поддаваща се на лечение. Изразява се с главоболие и нарушена сетивност челно в ляво в зоната на инервация на посоченият нерв.

Според експерта, така изброените оплаквания са характерни за установеното заболяване -Болестта на ФАР. Същото заболяване е с хроничен характер, бавно протичащо и категорично съществуващо и преди ПТП.

Установеното заболяване доказано със скенеровите изследвания след инцидента- болестта на Фар отхвърля мисълта за травматична епилепсия.

Експертът посочва, че клиничният спектър на синдрома -Болестта на ФАР е широк и обхваща различни признаци:

Неврологични признаци - загуба на съзнание, тетания, епилепсия, припадъци, нарушение на походката, повишен спастицитет в крайниците, нарушение на говора, деменция, дистония, хореоатетоза и др;

Двигателни разстройства - несръчност, уморяемост, нестабилна походка, забавен или провлачен говор, нарушение в гълтането, неволеви движения или мускулни крампи;

Невропсихиатрични разстройства - психоза, депресия, тревожност, апоплексия, трудни взимане на решения, влошаване на интелектуалните възможности и др.

От това се вижда, че всички симптоми и отклонения в неврологичният статус, двигателните разстройства и невропсихичните такива, получени след изписването на пострадалия, се припокриват със симптоматиката на това заболяване. За това и в хоспитализациите в Неврологичното отделение след установяването на образната диагностика, никъде не фигурира травматична епилепсия. Само в анамнезите се споменава ПТП и Мозъчно сътресението те не се свързват с епилептичните припадъци. Заболяването е отклонение във функционирането на паращитовидните жлези. Затова и при изписването се препоръчва проследяване от ендокринолог, а не от неврохирург.

Според експерта, няма медицинско лице, което да е установило припадъците-нито в неврохирургичната клиника, нито в двата престоа в неврологичното отделение, нито от спешните екипи, петкратно посетили лицето в дома. Описанието е на родителя и въобще не може да се приеме от описанието за типичен голям епилептичен припадък. Говори се в анамнезите на спешните медици за ниско кръвно налягане, повръщане, виене на свят, нарушен говор, несигурна походка, отпадналост.

Травматичната епилепсия, се смята за усложнение на доказана мозъчна контузия. Контузията се установява от анамнезата, обективното състояние, неврологичният статус и диагностичните процедури. При пострадалият не се установява/ лицето има 3 КАТ на мозъка и не се установяват данни за мозъчна контузия КАТ „Без травматични промени в останалите черепни кости и мозъчния паренхим“.

„ЕЕГ изследвания, които не маркират фокус/огнище на поражение/на мозъка „ЕЕГ-с не добре модулиран алфа ритъм. Пароксизми от изострени тета вълни при ОА във всички отвеждания. Пароксизми от групирани и изострени тета вълни във всички отвеждания и разряди от остри вълни при ХВ“.

Поради това не се е обсъждала същата /травматичната епилепсия/ при лечението в неврологичните специализирани звена.

Експертът неврохирург заключава, че мозъчното сътресение не може да има като последица и усложнение епилепсия. Мозъчното сътресение винаги завършва с оздравяване.

С оглед установяване на претърпените от ищеца вреди –болки и страдания в резултат на получените телесни увреждания от процесното ПТП по делото са допуснати и разпитани свидетели.

От показанията на свидетелката А.Ф. А.А /майка на пострадалия/ се установява, че е разбрала за ПТП в телефонен разговор с дъщеря си, когато е била в Г., тъй като живее там с децата си. На 22 май се е прибрала в Б. и посетила ищеца в болницата. Твърди, че е бил в тежко състояние и само е

пъшкар, отварял очи, но не виждал, не говорел, не можел да стане от леглото, имал наранявания на главата, носа, устата, лицето, навсякъде, превръзки на носа, на главата. Сочил, че са й казали, че му е счупен носа и бил с бинтове. Ръцете и тялото му били с кръв. Дехоспитализирали го след няколко дни, като не е можел да се придвижва и 3-4 човека са го „влачили“ до дома. Твърди, че тя полагала грижи за него, като той не се хранел, приемал само прясно мляко. Описва, че лицето му било подуто, с обрив. Не е можел сам да се храни и обслужва, като ръцете му били сини и ударени. Тя е полагала грижи за тоалет и хранене. Ставал само до тоалетната с чужда помощ. Около 20-25 дни не е можел да се къпе.

Оплаквал се от световъртеж, главата го боляла, повръщал и се вдървявал. Около 2-3 месеца бил в това състояние. Не излизал навън. Имал четири-пет загубени зъби от катастрофата отпред. Лекарката от Г. посочила, че е епилепсия. Бил хоспитализиран в К. в болницата. Преди катастрофата нямал епилепсия, работел с нея в Г., тежал 70 кг. В момента пиел много лекарства и имал много болки в главата и крака. Получавал гърчове, епилепсия. В момента не бил добре психически. Сочил, че уринирал, дори без поставен памперс и питал „За какво са мокри тук“. Счита, че вече е половин човек, не бил добре, не знаел какво приказва, не помнел. Искал да се самоубие. Посочва, че заключва лекарствата, за да не ги изпие ищецът.

От показанията на свидетеля Д.Й. А. /зет на пострадалия/ се установява, че е посетил пострадалия в болницата след ПТП. Сочил, че е бил целият в кръв по лицето, носа, имал марли, лепенки, лицето било надут. Не е разговарял с него, тъй като не е бил с съзнание, бил в количка. На следващия ден при посещение бил в легло. Говорел несвързано, не можел да си спомни. Имал превръзки в носа и челото, имал синини по врата, ръцете. Не знае за счупени зъби. В болницата бил не по-малко от 7 дни. След изписването бил вкъщи на легло, като за него се грижил майка му. Бил с придружител, не можел да стои сам. До тоалетната ходел и в леглото. При посещенията вкъщи, твърди, че пострадалият постоянно се оплаквал от главоболие и крака му се вдървявал, не можел да стъпва както трябва, и сега накуцва. Имал замаяване. Оплаквал се и казвал: „Постоянно ме боли главата, батко, не съм трудоспособен, не мога да си изкарвам пари, ще се самоубия“. Към настоящия момент било същото положение. Не знае да е имал припадъци след катастрофата. Станал изнервен, не бил добре, като говори-треперел. Сочил, че знае пътя, където е ударен - черният път е успореден на асфалта.

От показанията на свидетеля А. К. А. /водач на л.а. „Опел Астра“/ се установява, че е шофирал от гр. Г. към гр. Н.. Сочил, че отсечката е с лек завой. След като излязъл от завоя срещу него се движел в дълбочина колхоздач, който се движел по съседния банкет, пак на асфалта, криволичел. Твърди, че намалил скоростта и почти като се изравнил до него, колхоздачът завил в неговата посока на колата. Завил рязко надясно и той се ударил в калника. Изправил се като спряла колата. Върнал се, видял, че е паднал на земята в неговото платно. На ромски език поискал вода. Дал му и се обадил

на тел. 112. Пристигнала Бърза помощ и Полиция. Повтарял „автобуса ме блъсна“. Имало черен път в района на произшествието - зад тях на около 5-6-4 метра.

Уточнява, че преди да забележи велосипедиста, се движел с не повече от 70 км/ч. Постоянно намалявал скоростта. Ако шофирал с висока скорост, нещата щели да са други. Посочва, че пострадалият се ударил странично в левия калник. Имал и снимки на колата. Той паднал настрани на самия път в неговото платно. Колата минала леко по банкетата, по един шипки, трева, и спряла на самия път. Банкетът е около метър широк, не може точно да определи. Не е сигурен дали има ограничение на скоростта в участъка. Минавал в месеца максимум един път. В самия край колата била спряла и тогава натиснал спирачки. Твърди, че ако беше натиснал спирачки щял да го удари. Сочи, че завил наляво и велосипедистът се ударил в калника на колата и паднал. Преди да спре автомобила, натиснал спирачки.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

В случая не се спори, че към датата на процесното ПТП – 21.05.2019 г. за л.а. „Опел Астра“ с рег. № СТ 7026 ВН, управляван от А. К. А., имало сключена застраховка „Гражданска отговорност", з.п. ВО/02/119000907141/ 28.03.2019 г. със срок на валидност една година, считано от 28.03.2019 г. до 27.03.2020 г. със ЗД „Б.” АД, гр. С..

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал.3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенцията си за заплащане на обезщетение пред застрахователното дружество, която е получена от застрахователя, видно от обратна разписка на 05.07.2019 г. По случая е заведена щета 1910022501, по която е налице отказ от страна на ответника за изплащане на застрахователно обезщетение.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни

предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Видно от заключението на първоначалната автотехническа експертиза, която се възприема от настоящия състав на съда, лекият автомобил се е движил в предназначенията за него лента от север на юг и непосредствено преди сблъсъка/в момента на сблъсъка е завил на дясно по посоката си на движение, което е видно от двете дъгообразни следи оставени по западния затревен банкет на пътя. От техническа гледна точка сблъсъкът е настъпил на асфалтовото пътно платно, преди велосипеда, управляван от С. С. да навлезе на черния път.

Лекият автомобил "Опел" Астра се е движил съгласно изискванията, в предназначенията за него лента, не се е появил от някъде или зад някакво препятствие и да е станал опасност за ПТП. Същият се е движил съгласно изискванията за безопасно движение по пътищата - в предназначенията за него лента.

От техническа гледна точка действията на водача на лек автомобил "Опел" Астра с рег. № СТ 70 26 ВН са били правилни и същият не е имал възможност да избегне настъпването на ПТП.

Техническата причина за настъпване на ПТП, според експертизата е, че водачът на велосипеда е предприел маневрата завиване наляво, без да се съобрази с насрещно приближаващия се л.а. "Опел" Астра, навлязъл е в лентата, предназначена за движение на л.а. и вследствие на това е настъпило ПТП.

От техническа гледна точка водачът на велосипеда е следвало да не напуска предназначенията за него лента /източната/ и да предприеме маневрата завиване наляво към черния път, след като се размине с насрещно движещия се л.а. "Опел" Астра.

Видно от заключението, пътен знак „В26“- 60км/ч. се намира на 3.30м. след мястото на удара между л.а. и велосипеда, поради което съдът приема, че в случая максимално допустимата скорост за л.а. за конкретния пътен участък е до 90 км/ч. Както беше посочено, л.а. се е движил със 72,29км/ч, което не надвишава максимално допустимата скорост. Действително от данните по делото – свидетелските показания на водача на л.а. се установява, че той е възприел движещия се срещу него велосипед, но само този факт не е достатъчен, за да се счете, че водачът следва да намали минимално скоростта си на движение и в случай, че не го направи да се счете, че е налице нарушение на ЗДВП. Велосипедистът се е движил в другата насрещна пътна

лента и с нищо не е давал знак, че ще предприеме такава маневра - завиване наляво към черния път преди са се размине и да пропусне насрещно движещият се л.а. "Опел" Астра.

В случая, за съжаление, се е стигнало до ПТП и до множество телесни увреждания на ищеца, но съдът счита, че в хода на настоящото производство не се установи по категоричен начин тези увреждания да са резултат от ПТП, причинено от противоправното поведение на водача на лекия автомобил.

Процесното ПТП, при което ищецът е получил гореописаните телесни увреждания, е настъпило в лентата на движение на лекия автомобил. Същият се е движил със скорост 72,29 км/ч, което не надвишава максимално допустимата скорост за конкретния пътен участък - 90 км/ч. Мястото на съприкосновението на двете ППС е на 3.30 м. преди пътен знак „В26“-60 км/ч., т.е. в случая не е налице превишена скорост за водача на л.а. Категорично, съдът счита, че се установи техническата причина за настъпване на ПТП - водачът на велосипеда, ищец по делото, е предприел маневрата завиване наляво, без да се съобрази с насрещно приближаващият се л.а. "Опел" Астра, навлязъл е в лентата, предназначена за движение на л.а. и вследствие на това е настъпило ПТП.

Съдът приема, че в случая, с оглед всички събрани по делото доказателства, свързани с механизма на ПТП, категорично е оборена презумцията на чл. 45, ал.2 ЗЗД, поради което искът на ищеца за присъждане на обезщетение на неимуществени вреди, претърпени вследствие на получените телесни увреждания от процесното ПТП се явява неоснователен и недоказан.

Действително ищецът е претърпял болки и страдания от получените при ПТП увреждания, но в случая не е налице причинно-следствена връзка между действията на водача на лекия автомобил „Опел“ Астра и вредоносния резултат от ПТП. Велосипедистът, нарушавайки грубо правилата за движение по пътищата е предприел изключително необмислена и рискована маневра, без да се съобрази с насрещно приближаващият се л.а. "Опел" Астра, навлязъл е в лентата, предназначена за движение на л.а. и вследствие на това е настъпило ПТП.

С оглед на изложените съображения, съдът намира иска за неоснователен и недоказан и счита, че следва да го отхвърли като такъв.

С оглед изхода на спора, на осн. чл.78, ал.3 на ответникът следва да се присъдят разноските по делото в размер на 2365 лв., от които 1000 лв. адвокатско възнаграждение.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. С. С., ЕГН ***** от гр. Н., кв. ,***, с адрес за призоваване: гр.К., ул.*** против ЗД "Б." АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., район *** иск за сумата 50 000лв., предявен като частичен от сумата 60 000лв., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки, страдания и стрес, вследствие на получените от него телесни увреждания от ПТП на 21.05.2019 г., ведно със законната лихва от 28.05.2019 г. до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА С. С. С., ЕГН ***** от гр. Н., кв. ,***, с адрес за призоваване :гр.К., ул.*** да заплати на ЗД "Б." АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., район *** разносните по настоящото дело в размер на 2365лв. /две хиляди триста шестдесет и пет лв./, от които 1000лв. /хиляда лева/ адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____